

ДИВЛЮСЯ, АЖ СВИТАЄ

Слова Т.Г.Шевченка

Повільно

Див - лю - ся, аж сві - та - є, край не - ба па -
ла - є, со - ло - вей - ко в тем - нім га - ї
сон - це зо - стрі - ча - є, со - ло - вей - ко
в тем - нім га - ї сон - це зо - стрі - ча - є.

Дивлюся, аж світає,
Край неба палає,
Соловейко в темнім гаї
Сонце зстрічає.

Двічі

Тихесенько вітер віє,
Степи, лани мріють,
Між ярами над ставами
Верби зеленіють.

Двічі

Сади рясні похилились,
Тополі по волі

Стоять собі мов сторожа,
Розмовляють з полем.

Двічі

І все то те, вся країна,
Повита красою,
Зеленіє, вмивається
Дрібною росою,

Двічі

Споконвіку вмивається,
Сонце зстрічає...
І нема тому почину,
І краю немає!

Двічі